

Muutos lähtee itsestä - pala elettyä elämää

SUVI SAVOLAINEN

Monet henkistä polkuaan kulkevat miettivät elämäntehtäviään.

Mitä olen täällä tekemässä, mitä antamassa, miten auttamassa maailmaa.

Vastausta siihen jahtasin kuumeisesti itsekin kymmenisen vuotta.

Oamalla kohdallani se johti liikkaan antamiseen, itsen toisarvoistamiseen ja oman elämän valjastamiseen vain elämäntehtävien hyödyksi. Keskitin suuren osan energiastani ja ajastani auttamiseen ja opettamiseen, ja sen myötä kärsin kalvavasta huomion ja levon vajeesta itse. Sen tuloksena elämänilo laski ja ne suurimmat kicksit sai työn tekemisestä, joka johti tietenkin töiden pauskamiseen runsaalla kädellä. Olin myös melko epämaadoittunut ja saatoen unohtaa kehoni perustarpeet pitkiksi ajoiksi. Saatoen uppoutua kanavointeihin, kursseihin, muiden ongelmien ratkomiseen yötä myöten – huomaten paljon myöhemmin istuvani pimeässä huoneessa koneen kanssa huolehtimatta omista perustarpeistani. Myös parisuhteen vedin puoleeni liiasta auttamishalusta käsin. Töiden jälkeen alkoi työstäminen kotirintamalla. Olin oikeasti aika puhki, mutta ainakin sain kokea tarkoituksenmukaisuutta miksi olen täällä. Sitähän minä halusin. Elämästä nauttiminen tuntui ajan tuhmaamiselta.

Nyt ajattelen toisin päin. Mitä jos se mikä minua ajaa, ei määräytykään maailman tarpeista käsin, vaan siitä mitä minulla on tarve itse kokea? Mitä jos MINÄ olen se, johon huomion tulisikin keskittyä – omat tarpeet, mielenkiinnon kohteet, elämänilon priorisointi. Mitä jos katseen suuntaaminen syvälle itseän avaa juuri parhaiten tuon tason, mikä se omin juttu on tuotavaksi tähän maailmaan! Mullista-

va ajatus! Itsekkyyhän leimataan henkissä piireissä hyvin helposti egoismiksi ja sitä siis vältellään.

Siispä lopetin liian antamisen ja auttamisen. Vedin rajoja (myös itselleni), opettelin omaa arvoani ja kuulostelemaan tarpeitani. Se ei ole helppoa, kun siihen ei ole kosketuksissa. Elin aiemmin niin voimakkaasti seuraten sitä, mitä minulla oli tarve tuoda maailmaan. Arvoni oli positiivisen vaikutuksen määrässä. Nyt viimeisimpänä luovutin pois jopa suuren maailmantuskani, jota olen kantanut lapsesta saakka. Se on ohjannut suhdettani rahaan, omistamiseen, syömiseen, valintoihini ylipäätään. Huomasin, miten paljon syällisyys värittää todellisuuttani ja elämästä nauttimista. Jos minulle näytettiin kuva paratiisirannasta, johon oli aseteltu upeat massiivipuiset kalusteet – minun ensimmäinen tuntee oli: ”Voi apua! Puu on kaadettu noiden takia!” Välttelin hiilijalanjäljen jättämistä tähän kauniiseen mutta rasittuneeseen planeettaan niin kovin, että hankin vain käytettyä ja elin kierrätetyllä. Eikä siinä mitään, hyvän elämän voi niinkin kokea. Nyt minua kiinnostaa toisenlainen kokemus. Eläminen olemassa olemisen syällisyyden kanssa ei voi olla se parhain energia antaa tälle planeetallekaan. Päädyin siihen, että ei. Energijalanjälki siis varmasti on parempi, jos nauttii olla täällä. Tietenkään en tarkoita puolustaa epäeettisyyttä tai pinnallisia arvoja, saati sitten maapallon tuhoamista. Puollan syällisyysvapaata elämistä, joka

sallii elämästä nauttimisen ihan itseisarvoon – ei suorituskeskeisenä auttamisratonina.

Olenkin nyt lähtenyt tutkimaan siis ihan erilaista suhdetta maailmaan ja elämiseen. En usko, että se syällisyyspohjainen auttaminen on sitä korkeavärahteisintä, vaikka se tehtäisiin hyvin intention. Samat arvot aion säilyttää, mutta aion elää ilopohjaisesti. Aion siirtää oman fokuksen maailmasta ja sen huonosta tilasta itseeni ja omaan kukoistavaan elämäni. Aion etsiä kohti niitä asioita, jotka sytyttävät kipinän katseeseeni. En ole vain täällä uhrautumassa ja palvelemissa, vaan myös nauttimassa elosta. Ah miten paljon vapautta liittyykään tuohon tunteeseen! Laiskaksi en silti ole ryhtymässä, mutta tuo taustalla vaikuttavien draivereiden muuttaminen varmasti vaikuttaa myös työhöni mullistavasti.

Mitä tapahtuisi maailmassa, jos kaikki vapauttaisivat itsensä polkunsu raskaudesta? Voisiko maailma muuttua kevyemmäksi, niin kuin me itsekin? Todennäköisesti.

Myös ilolla kuljettuihin polkuihin liittyy välillä raskaita asioita. Sitä täällä tuskin voi välttää. Puhun nyt siitä taustalla vaikuttavasta tunnemaailmasta, jota on edes vaikea huomata, sillä se on sidoksissa syviin arvoihimme ja todellisuuden kokemukseen. Se liittyy niihin filtereihin, joiden läpi kulloinkin katsomme maailmaa. Ne ovat lähellä, sokeassa kohdassa. Niitä linssejä ei edes huomaa, ennen kuin on valmis ottamaan etäisyyttä omiin arvoihinsa.

Toivotan antoisaa henkistä polkua ja elämästä nauttimista jokaiselle lukijalle!

Suvi Savolaisen nykyiseen yritystoimintaan voi tutustua osoitteessa www.mustahevonenkonsultointi.fi

Kuolet vain kahdesti

VELI MARTIN KEITEL

Joulukuussa 2007 minulla oli kuolemanrajakokemus. Kun rekka-auto lähestyi väärällä kaistalla ja oli selvää, että väistäminen on myöhäistä; kun kuoleman hetki oli vain muutaman sekunnin päässä, ehdin siirtyä totaalisen kauhun tilasta täydelliseen rauhaan ja selkeyteen. Tiesin, että olin valmis lähtemään. Tiesin, että olin kokenut ja tehnyt elämässäni ne asiat, mitä varten olin tullut. Kuten saatat arvata, kyse ei ollut saavutuksista työelämässä eikä hankitusta omaisuudesta. Kyse oli siitä, että olin saanut tasapainoon suhteet niiden sielujen kanssa, jotka minun oli määrä kohdata. Olin kokenut rakkautta, antajana ja vastaanottajana. Materian maailmassa aikaansaadut teot tai ohi menneet tilaisuudet eivät tulleet mieleenkään. Kun siirryimme tästä kehosta eteenpäin... niin, aistein havaittu fyysinen maailma ja maailmankaikkeus katoaa.

Mutta nyt se on jo todistettukin. Yhä useammat fyysikot ja kosmologit esittävät empiirisiin tutkimuksiin vedoten, että maailmamme ei ole lainkaan materiaa vaan pelkästään holografista informaatiota, jonka tietoiset valintamme projisoivat kolmiulotteiseksi aistinmaailmaksi elämän valkokankaalle. Jos näin on, mistä se informaatio tulee ja miksi se on meille annettu koettavaksi? Onko tämä hologrammi vain näyttämö, jonka puitteissa voimme kohdata toiset sielut ja oppia rakastamaan heitä - ja itseämme? Ja onko kenties pikku hiljaa tulossa aika purkaa tämän näyttämön lavasteet ja siirtyä johonkin... todellisempaan? Johonkin sellaiseen maailmaan, mihin lukuisat kuoleman rajalta palanneet ovat kurkistaneet.

Kun Nelson Mandela tuli pitkän tauon jälkeen näkyvästi julkisuuteen vajaan kymmenen vuotta sitten, olin melko hämentynyt. Muistin varmasti, että Mandela oli kuollut jo parikymmentä vuotta aikaisemmin vankilassa ollessaan. Tämä oli ollut uutisissa, oli vietetty surupäivää, jne. Tietenkin päädyin siihen, että sekoitin Mandelan johonkuhun toiseen henkilöön – eihän toki ollut mahdollista, että sama

tai pöytälaatikossa! Monet papit ja teologit ovat asiasta aivan järkyttyneitä. Muutokset ovat pääasiassa laajalle levinneessä englanninkielisessä King James -käännöksessä, mutta suomalaisestakin Raamasta muutoksia löytyy.

Mandelaefektiä voidaan pitää merkkinä holografisen maailman, tai *matrixin* kuten monet sitä nykyään kutsuvat, rakollemisesta. Toiset kieltäytyvät uskomasta, että kyseessä on mikään muu kuin kollektiivinen muistihäiriö. Toisille se on vahva merkki siitä, että tämä todellisuutemme on historiallisia tapahtumia myöten ai-lahteleva, epävakaa (onpa muutosten aiheuttaja sitten Cernin hiukkaskiihdytin tai rinnakkaisten todellisuuksien lähenlyminen). Mitäpä jos nämä ilmiöt tulevat lähemmäksi yksilön arkea? Miltä sinusta tuntuisi, jos muistaisit lapsesi nimen olleen Jarkko, mutta eräänä päivänä se olisi Jarmo – ja olisi aina ollut, kaikkien todistusten mukaan?

Mutta, kuten jo totesin, täältä emme vie mukamme *matrixin* illuusioita. Sielujen kohtaamiset ja kaikki rakkauden oppiläksyt mitä niistä opimme, ovat todellisia riippumatta siitä, että sielujen ilmenemisasut ja nimikkeet tässä teatterissa ovat vain hetken harhaa.

Ja muuten, piditkö sinä Fazerin parhaat -karkkipussin makeisista? Haa, minäpä tiedän, että et. Nimittäin sen nimistä karkkipussia ei ole eikä ole koskaan ollut olemassa.

PS. Näistä ja muista mielenkiintoisista aiheista asiaa Veli Martin Keitelin youtube-kanavalla, jonka löydät helposti nimellä hakemalla.

henkilö voisi kuolla kahdesti! ”Oikeasti” Mandela kuoli vasta vuonna 2013.

Mutta viime kesänä eräs ystäväni havahtui minut ilmiöön, joka on saanut nimensä juuri tästä mainitusta tapauksesta; se on *mandelaefekti*. Nimittäin vähintään tuhannet muutkin muistivat Mandelan kuolleen jo 1980-luvulla. Eräs toinenkin kuuluisa mandelaefekti tuli vastaan ennen kuin olin tästä ilmiöstä kuulut. Reilu vuosi sitten huomasin volkswagenin logon muuttuneen. Aikaisemmin se oli ollut yhtenäinen, nyt V:n ja W:n väliin oli tullut rako. Muutos oli pieni, mutta hyvin ilmeinen, se pisti silmäni heti kun sen huomasin. No, eihän tässä ole mitään kummallista; kyllähän logoja jatkuvasti päivitetään. Kuitenkin nyt tiedän, että logossa on aina ollut tuo rako – tai siis on tässä todellisuudessa tai aikajakumossa missä nyt eletään. Siitä todistavat kaikki vanhat valokuvat kuplavolkareista ja kleibusseista. Silti olen varma, kuten tuhannet muut, että siellä missä minä aiemmin elin, logo oli yhtenäinen. Muistatko sinä sen?

Jos googlaat mandelaefektiä (erityisesti englannin kielellä *mandela effect*), huomaat, että vastaavia esimerkkejä löytyy sadoittain. Suuret joukot, jopa miljoonat ihmiset, muistavat jonkin asian tietyllä tavalla, mutta ilmenee, ettei se ole koskaan ollut niin. Mm. lukuisat Raamatun jakeet ovat muuttuneet - siis eivät uusissa painoksissa vaan vanhoissa kirjoissa, jotka ovat jatkuvasti olleet omistajansa hyllyssä

Arja Vainio
Hieroja/vyöhyketerapeutti
045-2702066 • arjavainio.fi@gmail.com
Vyöhyketerapia • Hieronta ja imukuppihieronta
Antlitz-analyysit • Intialainen päähieronta • Kalevalainen jäsenkorjaus
Vastaanotot Liedossa ja Turussa
www.arjavainio.fi

HOITOKEIDAS
ATRIUM
Rosen-hoito 65 €
p. 0408238154
tuula.kristiina@hoitokeidasatrium.fi
Yliopistonk. 27b A 7 Turku
www.hoitokeidasatrium.fi

Intuitiivista taidetta ja kanavointeja Sinulle
www.ideonart.com

AME-Hieronta- ja vyöhyketerapiapalvelu
HOITAVAT KÄDET

Annamari Eronen 040 - 767 4733
koulutettu hieroja, vyöhyketerapeutti, refleksologi
Stålarinkatu 33, 20810 Turku

REIKI 1-KURSSIT SYKSYLLÄ 2017
KURSSI 1 ma-ke 30.10.-1.11. klo 18-21
KURSSI 2 ma-ke 13.11.-18.11. klo 18-21
Kursilla opitaan tekemään Reikihoitoja itselle ja muille ja tutustutaan Reikiin ja sen moniin eri käyttötarkoituksiin.
Ilmoittautumiset ja lisätiedot
Sini-Tuuli Vanhatalo, puh. 044-0209831, sinituulen@gmail.com

Tiina Surakka
Rosen-terapeutti
0400 818 745
Malmintori, Malmin Kauppatie 18, 3.krs
00700 Helsinki
tiina.m.surakka@gmail.com
www.rosenterapia.fi